

Landskap: Småland Upptecknat av: Harald Nilsson
 Härad: Västbo Adress: Kung Oscarsväg 7, Lund
 Socken: Långaryd Berättat av Karl Pettersson
 Uppteckningsår: 1936 Född år i Långaryd

Uppteckningen rör

Ljungbränning.	sid.1.
Bränna ljung och mossmarker.	" 2.
Bränna mossar.	" 3.
Ria säd.	" 4.
Mosstorvbränning.	" 5.

Skriv endast på denna sida!

5 sid.

5420

Ljungbränning.

Ljung brändes dels på mossar dels på hård mark innan tjälen gått ur jorden, detta för att matjorden inte skulle brännas upp. Bränningen gjordes för att få bättre bete till kreaturen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
1.

5420

Bränna på ljung och mossmarker.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

—
2.

I meddelarens tid hade inte bränts på svedjor där i trakten. Men somliga brukade bränna ljung på mossmarkerna för att få bättre bete till kreaturen. Ljunggen skulle brännas så tidigt på året att tjälen ännu inte gått ur jorden. Detta för att inte bränna upp mossen.

5420

Bränna mossar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

3.

Somliga brukade på sommaren eller hösten med en flåhacka hacka upp ett lager torv på ett stycke i mossen. Torvorna som man då fick sattes upp att torka och brändes sedan på våfen, innan tjälen gått ur jorden. Man brände för att askan skulle göda marken. Sedan såddes havre. Den kunde bli mycket hög och bra. När man tagit ett par skördar och havren började bli sämre, hackade man upp ett nytt lager torv och brände sedan och sådde på nytt. På det sättet kunde man fortsätta tills all torven var uppbränd.

Småland
Västbo
Rångeryd

1798 DA 936

5420
Ria-säd.

Uppd. av Harald Nilsson
Karl Svensson 7 Linn
Her m. Karl Pettersson
Född i Rångeryd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

— 3 —
4.

Ria-säd är detsamma som kallas krakasäd på andra håll.

Metoden användes mest i fråga om råg. Åtta neker = en r ä k a,
ställdes tillsammans på marken med topparna ihop. Man band neker-
na sammans med några strån från varje sedan krängde fyra neker
över de stående, som en hatt. Toppändan av nekerna med axen
kallas b r ä m e t.

5420

Mosstorvbränning.

Man hackade upp tunna torvor på mossen med en flåhacka. Sedan lades de upp i små högar för att torka och sedan tändes det på och brändes. Det kunde göras vid vilken tid som helst på året, när man hann med det. Efter bränningen såddes havre, som harvades ner. Efter ett år, sedan man tagit ett par skördar, upprepades bränningen på samma sätt. Det är nu 60 till 70 år sedan man slutade bränna på mossarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
5.